

Boh Jane Rjechi wjazn newidzi. Pschetoz tedom nestejisch ty psched Bohom we twojim, ale we Krystusowem Meni, ton wuhottuje teze s'Nadu a s'Praudosezu, hacz runje we twojimaj Wocjomaj kudh Rjeschnik syn, polny Sslaboszie a Ne-wjery. Alle tehodla so netrebasch Smierc ruzdziez; tak by ty hewak na to Prjedowanje wot teje Pokutu posluchacz moj? Tehodla rek: Ach! Kneze ja synm kudh Rjeschnik, ale ty prajisch, so nedyrbi tak somniu wostacz, pschetoz ty syn pschikasat we twojim Meni Wodaczje tych Rjehow prjedowacz.

To je ton prawy Artikel, fiz R̄scheszijanow čini. Pschetoz hac̄ by ſo ty ru-
nje Sſmierz poſzif, ſtem Dawansom
tym kudym ſam ſo t Proſcherej ſežinif,
da ſchak či tolla ſtem pomhane neje, ty
ſtem žadyn R̄scheszijan nebudžesch, teiſch
nepoſchindžesch ſtem do Nebes, a nečzinisch
ſebi teiſch ſtem nadneho Boha.

Pschetož tu steji: We mojim Meni,
praji Krystus, dyrbi ſo Pokuta prjedo-
wac̄, (ſo býchu ſo eži Ľudijo psched Božim
Njevom ſiwojich Rjechow dla poſtroželi)
a Wodac̄je tych Rjechow, ſo býchu ſo ſa-
ho troſchtowac̄ moli. A tak je naſch Knes
Jesus Kryſtus ſam ta Šufnja teje
Nadn, kiž nam woblečzena budzie, ſo bý
naſ Boh, a naſch Wotc̄ez, iako Rjeſchni-
kow nežudíſt, ale ſa pramnych Grómných a
ſiwiatnych Rjeſchnikow ho hrje wſał, a nam
to wjeczne Živenje daſ.

Tajka Wjera, kajz my wjesze, predn te-
ho lubeho Evangeliona byka neje.
Prajili derje su stych Slovow taho

Evangeliona, so ſo dyrbi we Kryſtuſo-
wem Meni Wodacjje tych Rjechow pri-
dowacj. Ale jich zytle Živenje a ta dru-
ha Wucjba neje ſtem psches jene byſa, ale
ſchtuz je chyłt tu Sbožnosz dofstacj, ton
je jo dyrbjat ſdobrymi Skutkami do-
konjecj, a ſa ſwoje Rjechi ſam ſapłacjicj
a doſz czinicj. To rſeka te Rjechi we
ſwojim hegen Meni wutupicj. Ale to
je podarmo a neprawje. Pschetoz to Me-
no JЕſuſowe je jeno ſame, we kotrym ſo
Wodacjje tych Rjechow prijedowacj
dyrbi. We Meni tych Michow, Nun-
now, teho Bamja, Poſczenja, Kudym
Darwania, haj Pietera, Pawoſa a
ſwiateje Knežnej Marij, ſo nedyrbi ſtacj.

Steho možem v mi sposnac, kak hu-
beni hjescheče či Ludžo we tym Podjan-
stiu ſu, a kak Zaſoſnje woni ſjebani
budža. Dyz ſo ſpowedaju, a ſo naj-
fromniſchi ſdadža bndž, a wjerja, ſo po-
tej Sſpowedji wot ſchitkich Rjechoi
wotwjasani budža, da ſo to ſame Wot-
wjasanje, a Spuschezenje niz we Meni
Kryſtuſowem ſamemu, k. i. bndž dyr-
bjato, nestanje; ale we Meni teje Macjerje
Božeje, tych ſivjatnyh Japoſchtolow, a na-
tu Saſtužbu wſchitkich druhich ſwia-
tch. Kajke pak je to Spuschezenje? To
je luta Rosnoſz, pſched fotrejž ſo jafko
pſched tym Ćzertom ladac, dyrbi: Tak
pak chzedja hjescheče tych Ludži ktemu
wabic, a nač, jafko ktej najwoſchej Bo-
žej ſſlužbi. Schtuž pak chze po tej
Pſchikasni Kryſtuſowej činic, ton tudj
ſtyschi, Wodaczje tych Rjechoi dyrbi
ſo jeniczym we Kryſtuſu JEsuſu pre-
(E) 3 doivac.